

**Brev till Sophie
Elkan från Selma
Lagerlöf:
1914-1917 : L 84:1
- 50**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Kära! !

Jag sett en bara skriven ett litet
brev idag. Jag tror icke bli bra av
influensan, i går låg jag tillräckligt, idag
är jag upp, men jag är matt och svag.
Nu har jag luxerat, som en ståtlig utväg och
jag tror, att det var bra. Det har också
varit ett så förfärligt väder! Skrivningen
står stilla, och det anno mig. Jag har
Falbe-Hansen sända manusskriftat direkt till
dig, och du får väl vara snäll och skicka det till
baka till Danmark. —

Ja, det förefaller allt så otroligt, att
någon skall kunna komma ut
till denna jul i Danmark och i
Sverige när för vintern, jag vet att

Ybren hade det uttryckt, att 1870 års
krig var tråkigt, det är den känsla, som
jag börjar få för detta krig. Det är tåla-
modsprövande erfarnigt och den
känsla av osäkerhet för alla oss planer
som det medför är också lera ledsam.
Jag trodde aldrig, att jag skulle få den
na känsla av lera vid krig nästan
något långt mindre spännande än fra-
den. Jag har alltid njutit av kändel-
sen. Men detta är så brottligt och
skumet och omöjligt att kunna se nå-
got annat. Det vara kanske något bättre
om huvudhändelserna förlades åt Rydhu
sidan. Det är väl icke nå stora multar-
värden, som kunna gå förlorade på den
sidan. Jag undrar hur trendbrytarna

ha haft det i det bästa tid.

Fruen Annerstens kar jag i dag fått
1770 Rkr. Det var ju icke så gott som
jag icke hade frammanför mig att dela
med. Tjugan dagar under tusen, en
gång över 1000. Det var redovisning
till och med söndagen.

Ja, annars har allt gått alldeles
både arbetet och händelserna. Du har
alldeles rätt där, att man icke
kan låta sitt hushåll förstås,
men det skall du försöka som
jag av många ställen icke göra.
Henrik blir nog bra här, han
växer in i sin uppgift och det
ansåmbara, som först var över
honnans är nu märkt bortas. Du

Du får tänka dig, att ungdomarna äro icke mycket
älskade mat och i dessa dagar tack för den dagen
Tack för den dagen

högare jag tror, att det var henne
det berodde på, något som hon hade
natt i honore. Jag minns det nice-
dre nu än då hon kom hit i kött, vä-
gat knipslagt, som hon försvunnit, sedan
han för gärna ritliga affärer. Folket i
Trakten tycker om henne, han har
jämt vandfuktat för, som präga och råd
och bedja om hjälp. Nej, det jag tror
göra är ju, att bygga upp deras villor
rätt långt bort, och då detta är gjort
kommer hon nog att på en nådare
hälsovård skriva för mig, att jag icke
kommer att se henne allt för ofta. Den
na vinter blir den värsta, men ä-
da till jul har jag nå mycket annat att
tänka på att jag knappt kommer tänka
på henne.

Nej nu får jag lägga mig och vi-
la en stund. Tack för ditt stora brev.
Gräla icke för skapet med följande, om